

139 година од увођења Јулијанског календара у Србску православну цркву

Ове 2020. године, 28. јуна, на Видовдан, навршиће се 139 година од увођења Јулијанског календара по налогу аустријског цара Фрање Јосифа као званичног календара Србске православне цркве. У исто време, 28. Јуна 2020. године навршиће се 139 година од укидања Србског календара Светог Саве, званичног календара Србске православне цркве и свих србских држава. Увођење Јулијанског и укидање Србског календара Светог Саве било је дубоко скривено од србског народа јер је Србски календар Светог Саве био линија водила србском народу кроз време и историју а Србска православна црква чувар идентитета србског народа.

Свети Сава је Србски календар унео у Законоправило али је уместо србских назива за месеце: биљар, цветањ, трешњар... преузео називе месеца из Римског календара и унео их у Србски календар, што се може сматрати као духовни допринос Светог Саве заједништву свих хришћана. Србски народ и данас поштује ову одлуку Светог Саве а Хрвати је не поштују. Хрвати су задржали старе србске називе за месеце са мањим изменама.

Да би се Аустријско царство проширило према Солуну на путу им је била Србија, снажна и јединствена. Знали су да ако одвоје народ од србског патријарха да ће разбити духовно јединство србског народа. Србски патријарх је био ауторитет којег је србски народ без поговора следио. Пропаганда Аустријског царства за укидање Србског календара започела је одмах после првог србског устанка.

Срби који су живели на територији Аустријског царства подржавали су борбу србског народа и Србску православну цркву. Због тога је Аустријско царство, 1817. године, донело закон о србским презименима за поданике царства.

На основу одредби овог закона, Срби у Војводини, Славонији, Далмацији, Приморју Зетском и ондашњој територији Хрватске, не могу да имају србска презимена на „ић“. Казне су биле велике.

Из старих рукописних књига србског народа сазнајемо да је највеће србско племе као знак препознавања узело симбол „ић“. Специфичност овог србског племена јесте, што ниједно друго словенско племе и ниједан други народ на свету није имао на крају презимена симбол „ић“.

Нема хрватског презимена на „ић“. Хрватска презимена су: Косир, Шурјак, Шепер, Кун, Сок, Костреш, Мачек, Косор, Девеничар, Лагумција итд. Може неко да се изјашњава као Хрват, али ако има на крају презимена србски симбол „ић“ онда је он Србин, свидело се то њему или не.

Срби су се одупирали Аустријској царевини све до 1881. године. Србски календар Светог Саве је био званични календар свих србских држава и Србске православне цркве. Сви управни акти, споменици и записи до 1881. године били су датирани по Србском календару.

Међутим, 1881. године, скривено од србског народа, потписана је Тајна конвенција између Аустријског царства и Србије.

По налогу потписника Тајне конвенције Чедомиља Мијатовића, министра иностраних послова Србије, избрисана је целокупна историја и наука србског народа, која се до тада учила на Великој школи, а са њом и Србски календар.

На основу Тајне конвенције, Србија се обавезала да ће увести Јулијански календар као званични календар Србије и Србске православне цркве. Међутим, са овим се није сагласио митрополит Михаило па је министар црквених дела, историчар Стојан Новаковић, протерао митрополита Михаила из Србије и установио незакониту црквену јерархију.

Незаконита јерархија, коју није признала ни Васељенска црква, спровела је наређење цара Фрање Јосифа па је Јулијански календар од 28. јуна 1881. године, на Видовдан, постао државни и званични календар Србске православне цркве.

Тако је први пут у историји Свете србске цркве уведен туђ календар као званични календар.

И све то на Видовдан са циљем да се понизи србски народ и Србска православна црква.

За ту услугу Чедомиљ Мијатовић добио је од аустроугарског цара Фрање Јосифа титулу грофа, Орден гвоздене круне и пензију и постављен је за председника Србске краљевске академије (данашње САНУ). Тако је Чедомиљ Мијатовић постао узор свим византолозима који и данас очекују награду.

Међутим, промена календара није ишла глатко па је датирање главне железничке станице 1884. године у Београду извршено по Римском словчаном календару код кога су као и код Србског словчаног календара бројеви писани словима.

MDCCCLXXXIV – 1884.

Календар римског императора Јулија Цезара, који је назван Јулијански, био је непознат србском народу и Србској Православној Цркви. До 1881. године не постоји ниједна црквена оснивачка повеља или натпис ктитора цркве који је датиран по Јулијанском календару.

Због тога византолози фалсификују године на пролептички католички календар папе Гргура 13. Његово Величанство краљ Александар Први Карађорђевић и патријарх србски господин Варнава вратили су 1931. године Србски календар Светог Саве па је Србски календар био званични календар Србске православне цркве у периоду од 1931. до 1937. године.

У Оснивачкој повељи цркве Светог Марка у Београду патријарх србски господин Варнава записао је

„у Лето ✕7439., месеца априла у 23. дану а од Ваплођења Господњега 1931. година.“

Србски протокол: Симбол за време, година, месец, дан

Срби имају: писмо, календар, симбол за време и величанствени Србски протокол: година, месец, дан. Ниједан други календар нема овај протокол.

Србски протокол уздиже Србски календар изнад свих постојећих календара јер се по њему данас врши компјутерска обрада података.

Нажалост, због враћања Србског календара Светог Саве, Србској православној цркви, патријарх србски Варнава је преминуо изненада и мистериозно у 57. години живота у Београду, 23. јула 1937. године, Постоји мишљење да је отрован. После 1937. године поново се враћа Јулијански календар као званични календар Србске православне цркве.

Да зло буде још веће, после брисања србске историје, Стојан Новаковић је штампао о државном трошку фалсификовану историју србског народа, коју је написао аустроугарски намесник Бењамин Калај.

У новокомпонованој Историји србског народа писало је да су Срби неписмени варварски и скитачки народ без историје и културе, који се доселио на Балкан у седмом веку.

Да се зна, да на целом европском простору постоје само три писма: Србска ћирилица, Римска латиница и Грчки алфабет. Када се истражују календари на целом европском простору постоје само два словчана календара (бројеви се означавају словима): Србски календар са симболом за време и Римски календар. Аустријско царство није имало ни писмо, ни календар, ни симбол за време а наметали су нам фалсификовану историју и културу.

Од 1881. године јављају се подобни црквени великодостојници и самозвани византолози који мешетаре по србском културном наслеђу, а у складу са интересима Аустријског царства.

Први на удару био је манастир Ново Хопово. Ктиторски натпис на надвратнику западног улаза, написан ћирилицом и датиран по Србском календару са србским симболом за време, није био у складу са фалсификованом историјом Бењамина Калаја.

Познато је да календар и симбол за време имају само они народи који су некад у прошлости достигли висок степен цивилизације.

Оригинал записа је

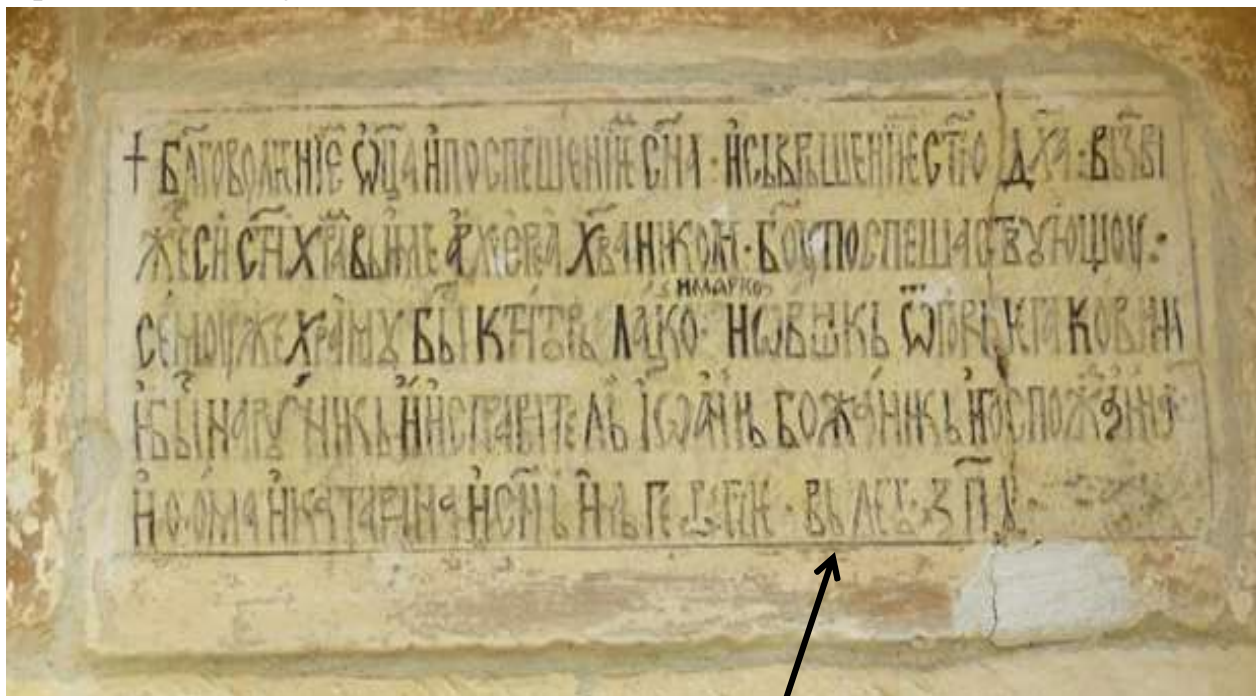

Фото: Недељко Тодоровић

Увеличано датирање

Симбол за време

Србско-србски превод „у Лето ✕ 7084.“

Симбол за време показује висок степен образовања и писмености србског народа јер из историје знамо да симболе имају само развијене цивилизације.

Датирање по Србском календару уклесано је на видном месту, што јасно указује да у време подизања цркве Ново Хопово Јулијански календар није био званични календар Србске православне цркве.

Византолози који су проучавали Ново Хопово, уместо да у србско-србском преводу напишу „у Лето ✠ 7084“, фалсификују датум на 1576. годину. Византолози су знали за постојање Србског календара, јер су прочитали датирање написано словима, што указује да су свесно фалсификовали године.

Фалсификовани србско-србски превод.

Католикон манастира Ново Хопово посвећен
Св. Николи саграђен је 1576. године. О томе сведочи опширан натпис исклесан
изнад западног улаза.

На ктиторском натпису не постоји година 1576.

Подобни црквени великодостојници, после 1881. године, скрнавe ктиторски натпис и дописују још једно име као ктитора манастира.

Фалсификовани србско-србски превод

У натпису се помињу имена ктитора, Лацка и Марка
Јовшића, припадника грађанског staleжа, из Горњег (Српског) Ковина на острву
Чепелу.

У оригиналном натпису не помиње се Марко већ само Лацко. Име Марко је накнадно дописано.

Слова накнадно уклесаног имена „Марко“ нису стара србска ћирилица што се јасно види да су фалсификат и да је име „Марко“ накнадно додато.

Да је то тако показује упоредни снимак оригиналних слова старе србске ћирилице и накнадно уклесаних слова фалсификата.

Слово М старе србске ћирилице уклесано

Слово М (са три ноге) налази се у Дечански хрисовуљама, (Митрополит). Слова М и И показују србски начин писања слова повезивањем.

Слово А старе србске ћирилице уклесано

Слово К старе србске ћирилице уклесано

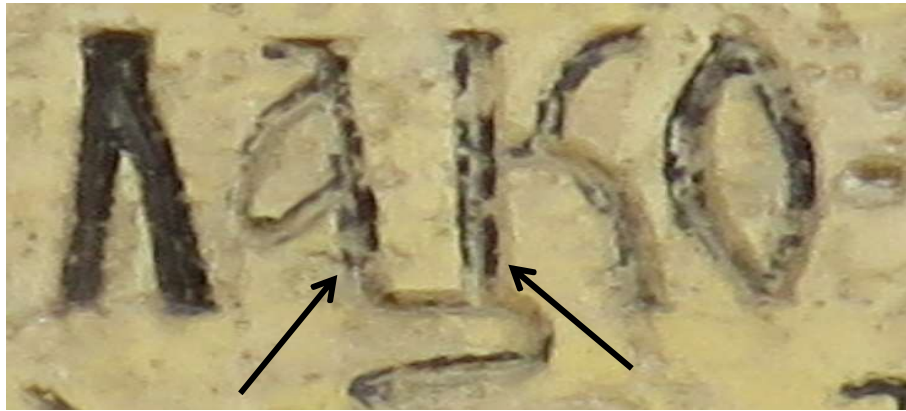
(Слово К србске ћирилице корача а фалсификат слова К је у ставу мирно)

Додато име „Марко“ показује непознавање старе србске ћирилице или је то била намера самозваних византолога у циљу релативизације србске историје и културе јер је Византија највећи фалсификат у историји људске цивилизације. Држава под именом Византија никада није постојала.

Значај ктиторског натписа је што је показао висок степен књижевног и културног образовања србског народа, односно, показао је да су Срби имали величанствен правописни систем, календар и симбол за време.

У исто време ктиторски натпис је показао србски начин писања слова повезивањем ради уштеде у материјалу.

Име ктитора „ЛАЦКО“.

За писање слова Ц користиле су се заједничке линије слова А и К где слово к корача

Ктиторски натпис на надвратнику западног улаза манастира Ново Хопово, написан ћирилицом и датиран по Србском календару са србским симболом за време, није усамљен случај. Све србске цркве датиране су по Србском календару.

На ктиторском натпису цркве Светог Николе на Озрену налази се запис са датирањем по Србском календару а текст гласи:

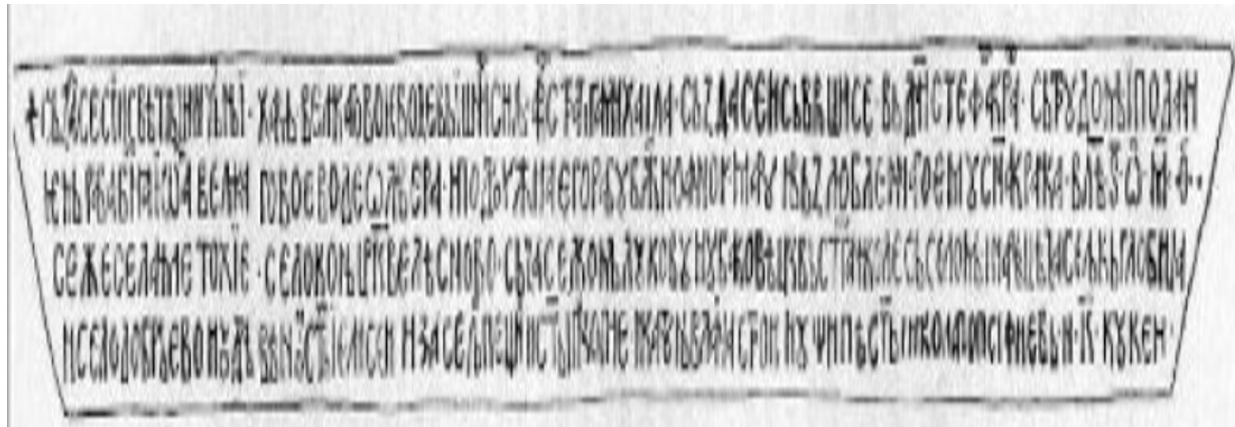
„Заврши се овај Свети Божански храм, Христовог архијереја Николе, покривањем крова и светих ликова (светаца) у Лето ✠ 7117. трудом и настојањем оца Јаћима са братством духовника Христифора, Јосифа јеромонаха, Силвестра јеромонаха, Исаије јеромонаха, Генадија јеромонаха, Димаскина јеромонаха, Рувима јеромонаха, Тимотија јеромонаха, ђакона и стараца овог светог места.“

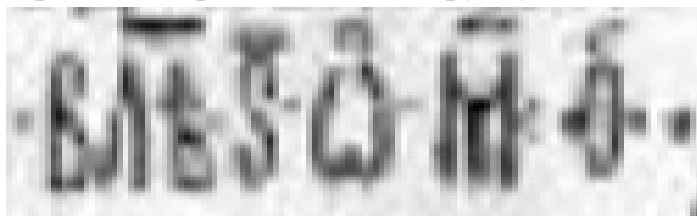
Снимак Радослава Мићановића
Увеличан натпис

Ктиторски запис на манастиру Лесново у Македонији, србског деспота
Јована Оливера.

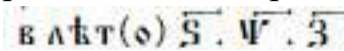
Увеличано датирање по Србском календару „ у Лето 6850.“

И овде се може видети слово М старе србске ћирилице са три ноге.

Ктиторски натпис на цркви Светог Николе у Доњој Шаторњи датиран је по Србском календару „У лето ✠ 6933“.

Ктиторски натпис на цркви посвећеној Успењу пресвете Богородице у Морачи

 „У лето ✠ 6707“.

На основу писаних докумената сазнајемо да су све оснивачке повеље србских цркви и сви закони и сви управни акти србских држава пре 1881. датирани по Србском календару Светог Саве.

Тако су Душанов законик заједно потписали цар Душан и патријарх србски Јанићије.

„у Лето ✠6857, месеца маја, у 21. дану“

Датирање Законика по Србском календару Светог Саве показује јединство државног и црквеног календара.

На основу оснивачких повеља србских цркава и ктиторских натписа дознајемо да до 1881. године Јулијански календар никада није био званични календар Свете србске цркве.

На основу старих записа сазнајемо да Јулијански календар није био ни у седмом веку званични календар Свете србске цркве.

Запис „у Лето ✠ 6139“. (631. година) уклесан је на гробном камену крај Видоштака.

Наметнути Јулијански календар, постепено, из дана у дан, урушава идентитет србског народа који је Србска православна црква чувала вековима и уједно релативизује све православне хришћанске празнике. Тако је дан посвећен Светом Стефану деспоту србском, са 19. јула померен на 1. август. У Црквинама на гробном камену Светог Стефана деспота србског пише

“у Лето ✠ 6935. месеца јула у 19. дану“.

Датирање је по Србском календару Светог Саве, а ми 19. јул, дан Светог Стефана деспота србског по туђем Јулијанском календару који касни 13 дана, славио тек 1. августа. Ако се ово настави једног дана празник Светог Стефана 19. јул, славиће се у децембру.

Нажалост, Србска православна црква уместо Србског календара Светог Саве и данас слави Јулијански календар који је успоставио аустријски цар Фрањо Јосиф 1881. године преко незаконите црквене јерархије, односно, Србска Православна Црква слави календар цара Фрање Јосифа.

У складу са одлуком незаконите црквене јерархије, Епархија Бачка, преко јавног сервиса, чак и на дан Светог Саве, фаворизује туђе календаре и невиди, или неће да види Србски календар, са Србским симболом за време, уклесан на ктиторском натпису манастира Ново Хопово и многим старим србским црквама.

"Србска великодушност често је прелазила у слабост. И то у велику и убитачну слабост – у сервилност". 1941. Теодул, Љубостиња, Свети Владика Николај Велимировић.

Питам се, да ли ће Епархија Бачка на прослави 800 година од хиротоније Светог Саве и осам векова аутокефалности Србске православне цркве поменути Србски календар Светог Саве.

Србски народ треба да зна да су називи Јулијански и Грегоријански календар само прикривање истине о стварним називима туђих календара од стране заговорника бечко-берлинске германске школе. Јулијански календар је Календар римског императора Јулија Цезара а Грегоријански календар је католички Календар папе Гргура 13 уведен папском булом 1582. године. У то време Јулијански календар је каснио за Србским календаром 10 дана. Србски календар је био једини календар на европском простору који указивао на грешке званичног Јулијанског календара.

Папа Гргур 13. одлучио је да после четвртка, 4. октобра 1582., по Јулијанском календару, следећи дан буде петак 15. октобар 1582. године по Србском календару Светог Саве.

Тако је папа Гргур 13. преузео србско датирање и назвао га својим а србском народу су наметнули Јулијански календар.

У последње време, да се Срби не досете, уместо назива Јулијански и Грегоријански календар, домаћи аустрофили, бечко-берлинске германске школе, измислили су Стари и Нови календар. Питам се, да ли је датирање на кули Крстачи Смедеревске тврђаве по измишљеном Старом календару или по Србском календару Светог Саве где се јасно види Србски симбол за време.

„У Христа Бога, благоверни деспот Ђурађ, Господин Србљу и Приморју
Зетском, заповешћу његовом сазида се овај град у Лето ✠ 6938.“